

LECTIO I.

ॐ । Monosyllabum mysticum posui ante interlocutoris personam, ut editio Calcuttensis. CODD. A. et D. illud plane omittunt, CODD. B. et C. in singularum Lectionum exordio repetunt, et initio primi versus collocant. Hoc minus commode quidem. Turbatur enim metrum, et in errorem induci possit lector, quasi *Sanjayas* sermonem suum inde ordiatur. Tenendum est, istud vocabulum non ad ipsum carmen pertinere, sed reverentiae causa adscribi, ut moneatur lector, hunc librum esse sacrum, ad cuius lectionem mens praeparari debeat tacita nominis sanctissimi meditatione.

* Sl. 21. Binis huius distichi versibus in ED. CALC. interponuntur vocabula: अर्जुन उवाच । quae absunt ab omnibus codicibus Paris., et quibus commode carere possumus. Hoc enim loco more epico sermo ab Arjuna habendus diserte declaratur; in reliquo autem carmine interlocutorum nomina ponuntur ad dramaticis modum extra versuum tenorem.

Titulos in fine lectionum appositos exhibui quales leguntur in ED. CALC. et CODD. B. C. D. — COD. A. simplicius:

इति श्रीभगवद्गीता अर्जुनविषादो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥

Et sic in sequentibus. Amant verbosas laudationes in ejusmodi titulis Indorum litterati. Ambigi autem potest, utrum divisio in Lectiones ab ipso auctore sit facta. Singularum utique nominibus haud magnam tribuerim auctoritatem.